

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 50 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και η συμφωνία αποχωρήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση την έννοια ότι καταργούν την ευρωπαϊκή ιθαγένεια των Βρετανών υπηκόων οι οποίοι άσκησαν, πριν από το πέρας της μεταβατικής περιόδου, το δικαίωμά τους ελεύθερης κυκλοφορίας και ελεύθερης εγκαταστάσεως στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, μεταξύ άλλων εκείνων που παραμένουν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους για χρονικό διάστημα άνω των 15 ετών και υπόκεινται στον επονομαζόμενο «15 year rule» βρετανικό νόμο ο οποίος τους στερεί κάθε δικαίωμα ψήφου;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει να θεωρηθεί ότι ο συνδυασμός των άρθρων 2, 3, 10, 12 και 127 της συμφωνίας αποχωρήσεως, του σημείου 6 του προοιμίου της και των άρθρων 18, 20 και 21 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει καταστήσει δυνατό για τους εν λόγω Βρετανούς υπηκόους να διατηρήσουν ανεξαιρέτως τα δικαιώματα ευρωπαϊκής ιθαγένειας τα οποία διέθεταν πριν από την αποχώρηση της χώρας τους από την Ευρωπαϊκή Ένωση;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, πρέπει να θεωρηθεί ότι είναι εν μέρει ανίσχυρη η συμφωνία αποχωρήσεως καθόσον αντιβαίνει στις αρχές που συνθέτουν την ταυτότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μεταξύ άλλων στα άρθρα 18, 20 και 21 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και στα άρθρα 39 και [40] του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και ότι παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας καθόσον δεν περιλαμβάνει διάταξη η οποία να παρέχει στους εν λόγω Βρετανούς υπηκόους τη δυνατότητα να διατηρήσουν τα δικαιώματα αυτά ανεξαιρέτως;
- 4) Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να θεωρηθεί ότι είναι εν μέρει ανίσχυρο το άρθρο 127, παράγραφος 1, στοιχείο β', της συμφωνίας αποχωρήσεως καθόσον συνιστά παράβαση των άρθρων 18, 20 και 21 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και των άρθρων 39 και 40 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον στερεί από τους πολίτες της Ένωσης που έχουν ασκήσει το δικαίωμά τους ελεύθερης κυκλοφορίας και ελεύθερης εγκαταστάσεως στο Ηνωμένο Βασίλειο το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι στις δημοτικές εκλογές της χώρας αυτής, και, αν το Γενικό Δικαστήριο και το Δικαστήριο συμμεριστούν συναφώς την κρίση του γαλλικού Conseil d'Etat (Συμβουλίου της Επικρατείας), πρέπει να θεωρηθεί ότι παράβαση του δικαίου της Ένωσης συντρέχει και στην περίπτωση των υπηκόων του Ηνωμένου Βασιλείου που έχουν ασκήσει το δικαίωμά τους ελεύθερης κυκλοφορίας και ελεύθερης εγκαταστάσεως σε άλλο κράτος μέλος για διάστημα άνω των 15 ετών και υπόκεινται στον επονομαζόμενο «15 year rule» βρετανικό νόμο ο οποίος τους στερεί κάθε δικαίωμα ψήφου;

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Δεκεμβρίου 2020 ο Colin Brown κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 5 Οκτωβρίου 2020 στην υπόθεση T-18/19, Brown κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-675/20 P)

(2021/C 98/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Colin Brown (εκπρόσωπος: I. Van Damme, advocaat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση η οποία δεν ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση (!).
- να διαπιστώσει, βάσει του πλήρους φακέλου που έχει υποβληθεί ενώπιόν του, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, και να διατάξει την εκ νέου χορήγηση στον ανααιρεσιόντα του δικαιώματος για επίδομα αποδημίας και για επιστροφή των εξόδων ταξιδιού του από 1ης Δεκεμβρίου 2017, καθώς και την έντοκη καταβολή στον ίδιο των επιδομάτων αποδημίας που δεν του καταβλήθηκαν μεταξύ 1ης Δεκεμβρίου 2017 και της ημερομηνίας της εκ νέου χορήγησης του εν λόγω δικαιώματος και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο ανααιρεσίων στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον τόσο του Γενικού Δικαστηρίου όσο και του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναρέσεως προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ υπό την έννοια ότι η διάταξη αυτή επιτρέπει ή απαιτεί να αφαιρεθεί από υπάλληλο το δικαίωμα για επίδομα αποδημίας λόγω της εκ μέρους του απόκτησης της ιθαγένειας του τόπου υπηρεσίας του, χωρίς να έχει μεταβληθεί ο τόπος υπηρεσίας του υπαλλήλου.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσως προβάλλεται ότι η εφαρμογή στον ανααιρεσείοντα του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, από το Γενικό Δικαστήριο με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση και από την Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, οδηγεί σε αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση.

(¹) Απόφαση της 19ης Μαρτίου 2018 του Γραφείου Διαχείρισης και Εκκαθάρισης των Ατομικών Δικαιωμάτων με την οποία αφαιρέθηκαν από τον ανααιρεσείοντα το επίδομα αποδημίας και το δικαίωμα επιστροφής των εξόδων ταξιδιού του από 1ης Δεκεμβρίου 2017.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 22 Δεκεμβρίου 2020 — Avis Autovermietung Gesellschaft mbH κατά Verein für Konsumenteninformation

(Υπόθεση C-701/20)

(2021/C 98/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγομένη και ανααιρεσείουσα: Avis Autovermietung Gesellschaft mbH

Ενάγουσα και αναηρεσίβλητη: Verein für Konsumenteninformation

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθενται οι διατάξεις του κεφαλαίου VIII, ειδικότερα του άρθρου 80, παράγραφοι 1 και 2, και του άρθρου 84, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (¹) (στο εξής: ΓΚΠΔ), σε εθνικές διατάξεις οι οποίες, πέραν των εξουσιών παρεμβάσεως των αρχών που είναι αρμόδιες για την εποπτεία και την επιβολή της συμμορφώσεως με τον κανονισμό και πέραν των δυνατοτήτων δικαστικής προστασίας των υποκειμένων των δεδομένων, παρέχουν, αφενός, σε ανταγωνιστές και, αφετέρου, σε νομιμοποιούμενες δυνάμει του εθνικού δικαίου ενώσεις, όργανα και συλλόγους, δικαίωμα να στραφούν κατά παραβάτη μέσω αγωγής ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων λόγω παραβάσεων του ΓΚΠΔ, ανεξαρτήτως αν υφίσταται προσβολή συγκεκριμένων δικαιωμάτων ορισμένων υποκειμένων των δεδομένων και χωρίς ανάθεση του υποκειμένου των δεδομένων, υπό το πρίσμα της απαγορεύσεως χρήσεως αθέμιτων εμπορικών πρακτικών ή της παραβάσεως νόμου για την προστασία των καταναλωτών ή της απαγορεύσεως χρήσεως άκρυων γενικών όρων συναλλαγών;

(¹) ΕΕ 2016, L 119, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Δεκεμβρίου 2020 η Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 15 Οκτωβρίου 2020 στην υπόθεση T-307/18, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-718/20 P)

(2021/C 98/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd (εκπρόσωπος: Κ. Αδαμαντόπουλος, δικηγόρος, P. Billiet, advocaat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της·